

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213213896
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2213213896.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobkyne: M. C., nar. XX.XX.XXXX, V. A., C. XXXX/XX, zastúpená advokátkou: JUDr. Helena Buzgóová, Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 2, proti žalovaným: 1/ Y. R., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, 2/ M. K., nar. XX.XX.XXXX, V. A., G. Z. XXXX/XX, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/66/2013-190 zo dňa 25. augusta 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobkyňa má nárok voči žalovaným 1/, 2/ na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatného žalovaného až do výšky poskytnutého plnenia.

II. Žalobkyňa má n á r o k voči žalovaným 1/, 2/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatného žalovaného až do výšky poskytnutého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 251, 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že „žaloba zo strany žalobkyne bola podaná dôvodne a samotné späťvzatie žaloby bolo následkom dobrovoľného splnenia povinnosti zo strany žalovaných, t.j. vypratania nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalovaní tak učinili po tom, ako boli právoplatne uznaní vinnými trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/246/2014 z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru spolupáchateľstvom podľa § 218 ods. 1 a § 20 Trestného zákona. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaní v civilnom konaní nevyvrátili tvrdenia žalobkyne o tom, že nájomná zmluva nebola právoplatne uzatvorená. Žalobkyňa pritom dostatočným spôsobom preukázala to, že od marca 2013 nemala záujem o to, aby žalovaní užívali jej byt, opakovane ich žiadala o opustenie nehnuteľnosti a ich odmietavý postoj vyústil do podania žaloby o vypratanie nehnuteľnosti.

S poukazom na vyššie uvedené má tak súd za to, že žalovaní zavinili, že konanie sa muselo zastaviť a o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, pričom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%“.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1/ a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a v konečnom dôsledku rozhodol o veci. Ako odvolacie dôvody uviedol § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP. Poukázal na to, že z rozhodnutia nevyplýva jednoznačne z čoho pozostávajú trovy konania a v akom rozsahu sa podieľajú na trovy v konaní zúčastnenej strany. Uznesenie je nepreskúmateľné, nakoľko takéto odôvodnenie nie je uvedené. Neobstojí tvrdenie, že žalovaní boli uznaní vinnými

trestným rozsudkom č.k. 2T 246/2014 a už vôbec, že boli právoplatne odsúdení, lebo ako dôkaz dodáva odpor proti trestnému rozkazu ako aj právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.01.2017 č.k. 24Co 1017/2015, ktorý vec zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žiada odvolací súd o zrušenie rozsudku tohto súdu.

4. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom advokátky. Zopakovala priebeh konania. Zdôraznila, že nevedela žiadnym spôsobom dosiahnuť, aby žalovaní vypratali nehnuteľnosť. Po tom ako žalovaní nehnuteľnosť opustili, zobrala žalobu späť a domáhala sa náhrady trov konania.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 1/. Žiada, aby súd návrh zamietol. Poukázal na priebeh konania. V trestnom konaní boli oslobodení.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b) f) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v podstate vecne správne, avšak je potrebné jeho spresnenie a doplnenie.

7. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovaným vypratať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa podaním zo dňa 14.8.2015 oznámila, že žalovaní boli trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede č.k. 2T 246/2014 zo dňa 15.12.2014 uznaní za vinných z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu a nebytového priestoru. Následne žalovaný 1/ písomne žalobkyni oznámil, že nehnuteľnosť vypratá, o čom sa žalobkyňa osobne presvedčila a preto žalobkyňa žalobu o vypratanie nehnuteľnosti zobrala späť a navrhla konanie zastaviť. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 14C/66/2013-152 zo dňa 14.8.2015 konanie zastavil. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% dôvodiac, že žaloba bola podaná dôvodne, späťvzatie žaloby bolo následkom dobrovoľného splnenia povinnosti žalovanými. Žalovaný 1/ nesúhlasil s priznaním nároku na náhradu trov konania žalovaného dôvodiac, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko z neho nevyplýva rozsah trov konania a podiel zúčastnených strán na trovách konania. Ďalej žalovaný 1/ nesúhlasil s tvrdením o vine žalovaných, pretože proti trestnému rozkazu podali odpor.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného 1/ bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o priznaní nároku žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a so zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

12. Možno jednoznačne konštatovať, že v prejednávanej veci došlo k splneniu podmienok pre priznanie náhrady trov konania žalobkyňi pre procesné zavinenie zastavenia konania žalovanými, pretože žaloba bola podaná dôvodne a skutočnosť, že pre správanie žalovaných došlo k späťvzatiu žaloby, pre ktorej naplnenie bola bez pochybností preukázaná príčinná súvislosť medzi správaním sa žalovaných a späťvzatím žaloby. Žalobkyňa totiž vzala žalobu späť len so zreteľom na správanie žalovaných spočívajúce v tom, že jej nárok uplatnený žalobou smerujúcou proti žalovaným bol uspokojený v plnom rozsahu. Na tomto závere nemohlo nič zmeniť ani tvrdenie žalovaného 1/, že v trestnom konaní bol podaný odpor, nakoľko späťvzatie žaloby sa posudzovalo vzhľadom na predmet tohto konania z procesného hľadiska. Zároveň je potrebné uviesť, že vo výroku bolo potrebné doplniť, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatného žalovaného až do výšky poskytnutého plnenia.

13. K odvolacej námietke, že z rozhodnutia nevyplýva z čoho pozostávajú trovy konania, odvolací súd poukazuje na § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, z ktorých ustanovení vyplýva, že súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého civilného procesu. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. V prvej fáze súd rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania, nie o plnení. Nárok na náhradu trov konania je procesným nárokom. Až na základe rozhodnutia súdu o výške náhrady trov konania vzniká jednej strane voči druhej strane právo na plnenie.

14. Zároveň sa žiada uviesť, že rozhodovanie o nároku na náhradu trov tohto konania sa posudzuje podľa Civilného sporového poriadku, a preto názor odvolateľa o zohľadnení výsledku trestného konania nemá vplyv na predmetné konanie. Rozhodujúcou okolnosťou bolo zistenie ktorá strana sporu zavinila zastavenie konania, tak ako je uvedené v bode 12. odôvodnenia.

15. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalobkyňi priznal nárok voči žalovaným 1/, 2/ na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatného žalovaného až do výšky poskytnutého plnenia. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok voči žalovaným 1/, 2/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatného žalovaného až do výšky poskytnutého plnenia. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

17. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).